

direktørens Erklæring falder ud til Gunst derfor. Det vil imidlertid ikke kunne ske i Aar, saa jeg vil bede de ærede Medlemmer i alt Fald have Taalmodighed til næste Aar. Men det maa ikke glemmes, at det ikke er mere end et Aar siden, at vi imødekom, jeg tror, jeg tør gaa ud fra, at det var de samme Fiskere, ved at gøre ekstraordinært, hvad der gøres kunde, for at skaffe dem bedre Sejlads ind til og bedre Besejlingsforhold ved Lemvig Havn, end de havde før.

Hvad angaar det andet Ændringsforslag, berører det netop det, jeg nys nævnte: Udvidelsen af Lemvig Havn, hvortil de ærede Medlemmer kræve en yderligere Forhøjelse af Statsbidraget paa 6,500 Kr. Sammenhængen dermed er følgende: I disse Dage for et Aar siden kom Lemvig Byraad til Landbrugsministeren og mig om Støtte til Udvidelsen af deres Havn for at kunne imødekomme de stærke Krav, der fra det stadig voksende Fiskeris Side stilledes til bedre Forhold i deres Havn. Skønt det var, efter at alle Bevillingslove for det Aar vare færdige, toge Landbrugsministeren og jeg, som det ærede Medlem ved, os med megen Ekspedithed og Velvillie af Sagen, og da Byraadet havde opgivet for os, at den Udvidelse, der var Tale om, vilde koste 50,000 Kr., søgte vi underhaanden Finansudvalgets Billigelse af, at vi gav Byraadet et foreløbigt Tilsagn om, at vi til næste Aar vilde søge en Bevilling paa 25,000 Kr., som alt-saa skulde være Halvdelen af, hvad det vilde koste. Denne Bevilling er ogsaa søgt ved Tillægsbevillingen for i Aar, og der er ingen, der har modsat sig den. Naar jeg siger, denne Bevilling er søgt, er det dog ikke ganske rigtigt; de 25,000 Kr. staa ikke paa Tillægsbevillingsloven; der staa 32,500 Kr., idet vi nemlig, inden Tillægsbevillingsforslaget fremkom, havde faaet at vide fra Lemvig Byraad, at Udvidelsen ikke vilde koste 50,000 Kr., men 65,000 Kr., hvorfor det androg om, at vi vilde være saa venlige at forlange 7,500 Kr. til, for at Bidraget kunde blive Halvdelen af, hvad Udvidelsen vilde koste. Naa, der kunde jo siges en Del baade for og imod dette. Det er Byraadet, der har planlagt Udvidelsen, og som lader den udføre. Men vi bøjede os og søgte paa Tillægsbevillingsloven ikke de 25,000 Kr., vi havde lovet, men de 32,500 Kr., man havde ønsket. Nu komme saa de Herrer et Fjerdingaar derefter og ville have yderligere 6,500 Kr., idet de opgive, at det nu har kostet ikke 65,000 men 78,000 Kr. Jeg synes, de blive

lidt fordringsfulde deroppe i Lemvig. Jeg skal dertil føje, at efter hvad der foreligger for mig, er det nu ikke 78,000 Kr., det har kostet, men 78,826 Kr. 17 Øre, saa vi maa risikere, at de komme en Gang til og forlange 413 Kr. 8½ Øre til af Statskassen som det halve Tilskud af Resten. Jeg maa endda forberede de Herrer paa, at skulle vi følge efter, hver Gang der fra Lemvig Byraad kommer Krav, maa vi nok endnu højere op, for efter samme Oversigt, Byraadet har indsendt til mig, er man ikke færdig med de 78,826 Kr. Der paaregnes at ville medgaa i Anledning af stedfunden Synkning ved Opretning af Dæk af Forsiden af Anlægsbroen, Pladslægning og Opfyldning yderligere 4,173 Kr. 73 Øre, saa vi maa, naar vi ville imødekomme dette Krav om Halvdelen, ogsaa være belavede paa Efterregning paa Halvdelen af det sidstnævnte Beløb. Som sagt, jeg synes, det bliver lidt for meget af det gode, og henstiller derfor til de ærede Medlemmer, at de lade dette Krav falde eller i hvert Fald, at de vente, til Sagen er til Ende, saa vi kunne tage under Overvejelse paa een Gang, hvad det er, det drejer sig om. Jeg synes ikke, der er Grund til saaledes at hugge denne Bevilling i Stumper og Stykker. Lad os i alt Fald vente, til Arbejdet er endt, og Smerterne ere der. Saa kunne vi altid tale om, hvorledes de skulle fordeles.

Chr. Rasmussen: Om den højtærede Justitsministers gode Villie til at komme os til Hjælp paa „Godhavn har“ jeg aldrig tvivlet, og jeg har ogsaa i min første Udtalelse nævnt, at vi havde mødt al mulig Velvillie hos den højtærede Minister. Det gør mig selvfølgelig ondt, at den højtærede Minister ikke mener at kunne skaffe os nogen Bevilling i den Retning, jeg havde nævnt paa det foreliggende Lovforslag til tredje Behandling, og det kunde jo da se ret trøstesløst ud for os, men den højtærede Minister kom i Slutningen af sine Bemærkninger med en Udtalelse om, at det kunde jo være, at naar der forelæa endelige Planer og Overslag — hvad jeg maa erkende ikke er til Stede —, vilde man maaske under en eller anden Form alligevel kunne komme til at bygge i Sommer, og at Bevillingen dertil saa kunde blive optaget paa næste Aars Tillægsbevillingslov eller Finansloven. Mig er dette naturligvis uden Forskel. Blot vi faa gjort noget deroppe og tillige faa Tilsagn om, at ikke alene det Beløb, jeg har nævnt i Dag, 25,000 Kr., til ny Bygninger, men ogsaa det andet Beløb paa 25,000 Kr., der er